- R: Prečo to takto musí byť, prečo môj otec mal odísť, prečo mi slzy vlhčia tvár, prečo sa s otcom už nestretám?!

 Prečo tu takto musím stáť, hľadieť len na kríž a mať ho rád, prečo sa nesmiem dotknúť rúk, prečo môj otec zahynul?
- 3. Otec môj, rád ťa mám, je to ťažké, bez teba sám tu stáť. Počúvam z kazety tvoj hlas, spomínam na tvoj šedivý vlas. Pred sebou mám tvoj výraz, keď nechtiac zašpinil som stôl. Najskôr strach a potom úžas, zalial ma údiv nad tebou. Tvojou tvárou šiel pocit pokojný, úsmev tvoj mi vravel: "Nebuď splašený."
- R: Prečo tvoj úsmev zmenil čas, prečo tam ležíš a ja musím stáť, prečo ma viac už neoslovíš, prečo si musím niesť svoj kríž?! Prečo je osud neprajný, zabíja lásku a chladí dni?! Možno raz s tebou, otec, viem, možno sa s tebou snáď stretnem, možno, že ozaj žije Boh, ktorý nás v nebi spojí oboch, možno, že žiť sa mi oplatí s nádejou na stretnutie s ním...

Záver: a'Da'Da'H'E'a'

Album: Kompromis: Čistý dotyk

979. Ó, chýr preblahý, ó, čas predrahý

text: JKS 66

- G a G D G

 I. |:Ó, chýr preblahý, ó, čas predrahý!:|
 D a G D a G D G a G D G

 Zasľúbený dávno svetu, Vykupiteľ, hľa, už je tu. Ó, chýr preblahý, ó, čas predrahý!
- 2. |:Zvuky nebeské, spevy anjelské!:| Hlásia, že Syn Boží z neba v telo ľudské odel seba. Ó, chýr preblahý, ó, čas predrahý!
- 3. |: V kraji Betlémskom, v lone panenskom.:| Syn sa zrodil, prevznešený, človek s Bohom zjednotený. Ó, chýr preblahý, ó, čas predrahý!
- !:Sveta Stvoriteľ, Pán a Riaditeľ!:|
 Nám podobným tvorom stal sa, aby za nás v obeť dal sa. Ó, chýr preblahý, ó, čas predrahý!

980. Ó, jak sladko sa spieva to meno Mária

- Ó, jak sladko sa spieva to meno Mária! Ó, jak Ťa srdce žiada, Matička premilá!
 D' G C G D G G' C a D D' G
 Ty si najlepšia Matka, Ty si moja nádej, Ty si všetka potecha mojej duše smutnej.
- Od toho času, jak ma matka naučila tú krásnu milú pieseň: Zdravas Mária.
 Kam sa pohnem a idem, všade si ju spievam. Tebe, Matička milá, česť a chválu vzdávam.
- Keď v nebezpečí stojím, keď hrozí mi skaza, volám ku Tebe vrúcne: Zdravas buď, Mária!
 Keď sa hriechu dopustím, keď Teba nahnevám, jak stratený sa cítim a horko nariekam.